

Gelimiteerde uitgave van 350 exemplaren in kleur
genummerd van 1 – 350

Dit is nr.

Afwijkende spelling en taalgebruik is de keuze van de auteur.

Copyright © 2019: uitgeverij karnak / rbrt hrtz

zetwerk: Kees Reniers Grafisch Werk / drukwerk: Printforce

Alle rechten voorbehouden.

www.karnak.nl / info@karnak.nl

EAN 978 90 6350 117 4

*Bij grote belangstelling behoudt de uitgever het recht om een
ongenummerde facsimilé uitgave te drukken*

Rbrrt Hrtz

Ha!

uitgeverij karnak

Tegen mijn zin koopt mijn moeder voor mij een kameelkleurige houtje-touwtje-jas die ik mij, in een onverbreekbare zwijgzaamheid, door mijn strot laat duwen.

De eerste dag dat ik hem draag verlaat ik op woensdagmiddag twaalf uur de school-met-de-bijbel en zie tussen het trottoir en het asfalt een aanplant van kwetsbare boompjes, gesteund door een stevige bruinhouten paal. En vanuit onbestemd verlangen borrelt onstuitbaar de creatieve inspiratie omhoog om mij tussen het paaltje en de boom door te wringen, zodat ik opnieuw geboren zal worden in een andere wereld.

Die ochtend waren de palen door de Gemeente in de zwartbruine carboleum gezet.

2. vliegen zonder vleugels

Elk moment is een glazen draaideur. Je kunt het kantoorgebouw van het leven binnenlopen en elke dag dezelfde laten zijn. Je kunt ook een volle slag meedraaien met alle angst en bezorgdheid, en dan sta je weer buiten.

Angst is zowel de ingang als de uitgang. Angst is de ingang naar vrijheid: niet een vrijheid die vrij is van angst, maar de vrijheid die vrij is van angst voor de angst. Als angst **angst** mag zijn, is het toelaten van onzekerheid de uitgang. En is de uitgang naar buiten de ingang naar binnen: de onge Kunststelde moed om gewoon jezelf te zijn.

Twintig jaar geleden besloot een failliet gegane zakenman zich terug te trekken uit de wereld en in Portugal, waar de grillige kust zich in zee stort en alleen met eb kleine zandstrandjes droogvallen, vond hij een ondiepe grot die hij voor zichzelf inrichtte. Hij verdeed zijn tijd met wandelen over de rotsen en de kleine strandjes, en voelde zich volmaakt gelukkig. In het bijgelegen dorp werd hij 'de kluizenaar' genoemd, en niemand viel hem lastig.

Op een dag kwam hij op het idee om alle troep die hij op het strand vond te verzamelen en naast zijn grot op te stapelen. En ergens kon hij het niet laten om er iets van te gaan maken. Zo ontstonden er verschillende bouwwerken van kleurrijk afval die zich steeds verder uitbreidden tot een miniatuurpark waar je doorheen kon wandelen.

Dat bleef niet onopgemerkt en na enkele weken kwamen de dorpelingen regelmatig langs op hun zondagwandeling. De burgemeester nam het op in een foldertje, de regionale televisie kwam op bezoek, het werd drukker en onze kluizenaar vond dat wel gezellig. Dat duurde een aantal jaren. Het afvalpark werd groter en steeds meer mensen kwamen langs. Totdat, in de late herfst met volle maan, een geweldige storm opstak.

De zee was nog nooit zo wild geweest. De kluizenaar moest vluchten naar een hogergelegen plek, zijn grot liep onder water, en het park werd door de golven meegespoeld, de zee in. Niets bleef over.

3. de geur
van oneindigheid

*Zintuiglijke verschijnselen zijn helder en duidelijk
in de onmiddellijkheid van hun verschijnen,
net als je gezicht in een spiegel.
Dát is vrijheid en vrijheid is dát. ¹*

het waarnemen van wat zich allemaal in je bewustzijn en in de contacten met de wereld daarbuiten afspeelt is een bijzondere kwaliteit van gewaarzijn die – ondanks alle ingesleten patronen, neigingen en littekens van het verleden – nog geheel in tact is omdat het bewustzijn in essentie transparant is en niet door het denken gecorrumpeerd kan worden

dat unieke vermogen van zelf-waarneming is gebaseerd op het primaire zintuiglijke gewaarzijn dat in zichzelf vrij is van benoemen en vergelijken, en op het non-verbale deel van het mentale bewustzijn, de primaire intelligentie die alle zintuiglijke verschijnselen combineert en sensitief is voor de meest subtiele emoties, gevoelens en sferen, een vorm van inzicht dat overal doorheen kijkt en alles doorziet [ook de tegenstrijdige reacties en dwangmatige neigingen die je liever ontkent], het ongekunsteld-aanwezig-zijn terwijl je alle innerlijke en uiterlijke malversaties en reacties waarneemt, de messcherpe helderheid die je meestal omzeilt door weg te kijken en je energie te steken in het draaiende houden van de dagdreamfabriek en het voeden van het emotioneel geladen ik-bewustzijn

hoe totaal je je echter ook identificeert met behoeftes en denkbeelden, de pure kwaliteit van zelf-waarneming is nooit afwezig [behalve bij enkele psychiatrische ziektebeelden waarbij de bedrading van het bewustzijn is doorgebrand], en daarom moet die helderheid voortdurend worden ontkend om het ego te voeden, het 'ik' overeind te houden, en angstvallig op de hoogte te blijven van alles wat er in de wereld gebeurt

dat waarnemen-zelf is de natuurlijke kwaliteit van de zintuigen die simpelweg ontvankelijk zijn voor specifieke gebieden

Voordat ik ging verhuizen, besloot ik om me te ontdoen van alles wat overbodig was, of zo beladen dat het me bezwaarde. Het geld van mijn overleden ouders was gelukkig al verdwenen in de mond van een demon uit het verleden, en driekwart van de boekenkast ging naar een opkoper. Op de lege planken renden radeloze zilvervisjes heen en weer. Foto's verdwenen in de open bek van een metalen bunker die de gemeente voor de flat had gezet, op enkele na: een halfvol fotoboek dat mijn vervlogen leven bevatte.

Mijn schilderijen stonden om de container heen als een openluchtexpositie en vanaf het balkon zag ik, samen met mijn dagverse geliefde, hoe een donkerbruine fietser stopte en ze voorzichtig oppakte. Even later fietste hij weg met twee schilderijen onder zijn arm. De volgende dag hing er een triomfantelijke leegte rondom de gebutste bak.

Ook de tekeningen uit een periode van diepgravend onderzoek naar de rotte palen onder mijn bouwwerk verdwenen in de verroeste, tandeloze mond. Alleen een plastic map met de foto's ervan ging mee. Waarom? Een fragiele gehechtheid aan het verleden? Aan benauwende gebeurtenissen die uiteindelijk bevrijdend werden? Ik voelde me schoongeschrobd met een harde borstel, vuil van het verleden weggespoeld door de regen.

'Ik wil gewassen worden.' De man die deze woorden mompelde zat in de hoek van een hoge statige kamer. Hij heeft een rond gezicht en twee puntige hoektanden. Zijn ogen gesloten heeft hij mijn huissleutels in zijn rechterhand en met zijn linker tekent hij hanenpoten op papier, magische zinnen die onbegrijpelijk zijn. Behalve die ene: 'Ik wil gewassen worden.'

Verward fiets ik naar huis, het papier in mijn zak, voorzichtig opgevouwen als een kleinood dat nog bewaarheid

Vechten, worstelen, stoeien, volharden en stijfnekkig doorzetten, afgewisseld met een zorgeloze vrijheid en voorzichtig genieten. Terugkijkend is het leven een spekkeok van lichte en donkere laagjes met een taartbodem van verwarring: niet-weten hoe het hoort, wat er echt aan de hand is, en waarom alles op die manier gebeurt.

Ik vlieg door de lucht op een Amerikaanse schommel, en door mij gelijktijdig met m'n voeten af te zetten en m'n handen naar me toe te trekken, suis ik heen en weer. Meestal mag ik niet zo hoog omdat 1 van de andere kinderen misse-lijk wordt, of een moeder bang is dat haar oogappel eraf valt. Maar het stormt en hoost. Niemand in de speeltuin. En mijn ouders praten in het lege café.

Ik vlieg door dikke druppelen en harde wind. Ik ben een zee-zeiler, een vliegenier, een bergbeklimmer, een roofvogel hoog op de wind. Opstijgen, wegvliegen, ontsnappen, meezeilen. Vrij van verlatenheid, hoog boven eenzaamheid, los van de lijfelijheid.

Opstijgen-neerdalen, landen-ontsnappen, uitrusten-wegrennen, hier-elders, werkelijkheid-droomwereld. Waar wil ik zijn?

Ontwaken uit dagdromen, slapen in de realiteit. 2 films tegelijkertijd. *Double screen*, parallelle werkelijkheden: droomwereld + realiteit. Ik zoek de verborgen dimensie er-tussen die zich in glimpering onthult maar net als een draadje in je oog verdwijnt zodra ik ernaar wil kijken. Een gevoel van de ruimte-er-tussen, tussen droom en werkelijkheid. Ik probeer te landen in mijn lijf, met mijn kont op de grond, maar duivelachtige onrust verspert de weg.

Wat wezenlijk is lijkt vaak buiten bereik. Buiten het reiken. Reiken werkt trouwens averechts. Niet-reiken ont-